

Koga ovaj svet nije dostojan?

Evandjelje po Luci, 18:1-8,

- 1** *Kaza im pak i priču kako se treba svagda moliti Bogu, i ne dati da dotuži,*
- 2** *Govoreći: U jednom gradu beše jedan sudija koji se Boga ne bojaše i ljudi ne stidjaše.*
- 3** *A u onom gradu beše jedna udovica i dolazila je k njemu govoreći: Ne daj me mom suparniku.*
- 4** *I ne htjede zadugo. A najposle reče u sebi: Ako se i ne bojim Boga i ljudi ne sramim,*
- 5** *No budući da mi dosadjuje ova udovica, odbraniću je, da mi jednako ne dolazi i ne dosadjuje.*
- 6** *Tada reče Gospod: Čujte šta govori nepravedni sudija.*
- 7** *A kamoli Bog neće odbraniti izbranih svojih koji Ga mole dan i noć?*
- 8** *Kažem vam da će ih odbraniti brzo. Ali Sin čovečiji kad dodje hoće li naći veru na zemlji?*

Na svetu ima mnogo ljudi, koji tvrde da imaju veru i veruju Bogu, u vezi onoga što nisu videli. Ali ipak, kada sam Bog deluje u njihovoj generaciji, većina ljudi ne želi, ili je nesposobna da prihvati kao od Boga, ono što On čini. Ljudi mogu da se osvrnu, pogledaju proroke Starog zaveta i čoveka poput Enoha, i veruju da je Enoh „*hodao s Bogom, i nije ga bilo, i Bog ga je uzeo*“.

O Noju oni mogu reći da je verovao Bogu o onome što se nikada nije dogodilo, i svojom verom je on osudio ceo svet. Mogu da veruju u priče o Avraamu, u njegovoj neprestanoj potrazi za Gradom. Mogu da veruju, ako im to dođe kao otkrivenje u srce, da je Sara u svojoj starosti dobila moć da začne seme.

Zaneseni su velikom pričom o veri o Isaku, kako je Bog Avraamu i Sari, u starosti, obećao Isaka, i kako oni nisu obraćali pažnju na umrtvljenost njene materice, niti na starost njegovog tela. Oni su ispunjeni osećanjem negodovanja zbog nesamerljivosti Božijeg zahteva da se žrtvuje sin, koji je trebao da ispuni proročanstvo da će Avraam postati „*otac naroda*“. Kada je Bog progovorio i rekao: „*Prinesi ga kao žrtvu*“, Pavle nam je, u poslanici Jevrejima, rekao da je Avraam verovao da će Bog podići dečaka iz mrtvih. Ljudi sa oduševljenjem pozdravljaju takvu veru, koju je pokazao čovek, koji je, dvadeset pet godina pre rođenja svog prvog sina, nazvan Abraham, „*otac mnogih naroda*“.

Ljudi gledaju unazad i dive se Avraamovoj veri. Oni su, takođe, oduševljeni Isakom, zbog njegove poslušnosti Božijoj volji, i zbog njegove pokornosti. Oni se dive kako je Isak blagoslovio Jakova, u onome što je tek trebalo da se desi, kada je Izrael pao u ropstvo u Egiptu. Pre nego što je Isak umro, rekao je Jakovu da će ih blagosloviti, kako bi ih Bog zadržao u zemlji koja im

je obećana. Jakov se, dok je ležao na samrti, setio obećanja svog oca i dede, i blagoslovio sinove Josifove, za ono što će se tek dogoditi sinovima Izrailjevim. Kada je Josif umirao, on je, sa svoje strane, govorio o povratku Izraelaca u zemlju Izraelsku, baš kada je to izgledalo nemoguće.

Mojsije, rođen zahvaljujući veri roditelja, koji su se usudili da ignorišu kraljevu naredbu, odbio je da se nazove sinom faraonove ćerke i pošao je da oslobodi narod. Obećanje je, verom, prenošeno na potomstva, i ljudi se danas dive ljudima iz prošlosti, za to što su mogli da zauzmu stav, koji nije bio opšteprihvaćen. Ali, šta je sa Božjim obećanjima ZA NJIHOV SOPSTVENI DAN?

Ljudi prihvataju intrigantnu priču o Isusu Navinu, kada je on vodio decu Izraela oko zidina Jerihona. Šest dana su oni marširali po gradu, jednom dnevno, a zidine su stajale. Sedmog dana, u poslušnosti svom komandantu, krenuli su sedmi put, i zidovi su se srušili. Verovatno je bilo nekih, koji su tih dana dovodili u pitanje tu metodu napada, ali sada možemo da se osvrnemo i kažemo: „Blagosloven Bog vere, to je On činio divne stvari, kojih nikada ranije nije bilo!“

U svojoj mašti možemo, zajedno sa Isusom Navinom i njegovim narodom, špijunima, otići u taj grad i sresti grešnicu Ravu, koja je svojom verom u Boga (iako nije sve razumela) prihvatila špijune i bila spašena, zajedno sa svojom porodicom. Danas mi razmišljamo: “Kako je to divno!”

Ne nedostaje priča iz Biblije, koje govore o kretanju Božijem među Njegovim narodom. Previše je svedoka, kao što je Pavle rekao, da bismo ih sve spomenuli. Gedeon, Samson, David i Samuilo - samo su neki, a tu su još i svi proroci koji su pisali Stari zavet. Neko je osvajao kraljevstva. Mnogi su činili pravdu, primali obećanja. Neko je lavovima zatvarao usta. Trojica jevrejskih mladića su ugušila moć vatre. Izbegli su oštrice mača. Njihovom slabošću, drugi su postajali jači. Borili su se hrabro, a jedan čovek je ustao i, podigavši gore ruku, celu vojsku naveo u bekstvo. Životom i postupcima Božijih proroka u Starom Zavetu, žene su dobijale žive, one, koji behu mrtvi.

Bilo je i drugih koji, da bi dobili vaskrsenje, koje je bolje, nisu dobili oslobođenje. Bilo je i onih koji su preživeli okrutna iskušenja ismevanja i mučenja. Oni su izdržali vezivanja i lišavanje slobode. Oni su bili kamenovani, pa čak i testerisani. A kada su bili slobodni od ljudskih okova, lutali su sami u kožama ovaca i koza, patili i mučili se. Živeli su u pustinjama, planinama, jazbinama i pećinama. U Jevrejima 11, apostol Pavle nam kaže da ih svet nije bio dostojan, jer su se, uprkos svemu, zalagali za ljude i vapili protiv zla idolopoklonstva, srebroljublja i požude.

Moj cilj je da otkrijem i pokažem istinu o tome šta je Bog učinio u ovoj generaciji. U Jovanu, 20:31, Jovan govori o svom danu:

„Ovo je, pak, napisano (od strane apostola, koji su bili svedoci u Isusove dane), da poverujete da je Isus Hristos Sin Božiji i, verujući, da imate život u ime Njegovo.“

Ljudi nikako ne mogu saznati istinu, ako na nju ne bude skrenuta njihova pažnja. Zato, u Svetom pismu se kriju neke istine, na koje ću ja morati da skrenem pažnju onima koji, možda, nisu primećivali njihov značaj. Da bih to uradio, moraću ponovo da se vratim na temu Jovana Krstitelja, jer je ona odlučujuća.

Ljudi nisu primetili Jovana, prvog preteču, zato što je on došao kao odgovor na određena mesta Pisma, i iz tog istog razloga će oni propustiti i drugog preteču.

Obećanja, kako o prvom Hristovom dolasku, tako i o Njegovom čudesnom drugom dolasku, prorečena su u Malahijinoj knjizi. Onda pročitajmo poslednja dva stiha Starog zaveta, Malahija, 4:5-6,

"Evo, Ja ću vam poslati Iliju proroka, pre dolaska velikog i strašnog dana Gospodnjeg. I on će obratiti srca očeva k deci, i srca dece k očevima njihovim, da kada Ja dođem, ne porazim zemlju prokletvom."

Kao što je i obećano, Ilija, veliki prorok (preko koga je jednom jedna udovica dobila svog mrtvog sina živog) mora se vratiti „pre dolaska velikog i strašnog dana Gospodnjeg“. Za mene, ovo Pismo govori o dve stvari, koje će se desiti u vreme kada dođe Ilija: Prvo, to će biti pre dolaska velikog i strašnog dana Gospodnjeg. Drugo, njegova poruka će okrenuti srca očeva ka deci i srca dece ka njihovim očevima.

Ostavivši na trenutak ova Malahijina obećanja, hajde da ispitamo proročanstvo koje se odnosi na Jovana Krstitelja. U Luki 1:15-17, govori se o Jovanovom ocu, koji je dobio obećanje od Boga, da će njegova žena Jelisaveta roditi sina,

"Jer će biti veliki pred Gospodom; Neće piti vina i žestokog pića, i ispuniće se Duhom Svetim još od utrobe majke svoje; I obratiće mnoge sinove Izrailjeve Gospodu Bogu njihovom; I on će ići pred Njim u duhu i sili Ilijinoj, da povрати srca otaca deci, i nepokornim um pravednika, da predstavi Gospodu pripremljen narod."

I nigde u ovom obećanju Jovanovom ocu ne nalazim da je Jovan trebao da „obradi srca dece njihovim očevima“. Prirodno, to stvara kod mene pitanje da li je Jovan ispunio sva Malahijina proročanstva u Malahiji, 4:5-6. Takođe, čitajući Mateja 17:11, otkrivam da sam Isus ostavlja otvoreno pitanje da li je Jovan ispunio ovaj deo Malahijevog proročanstva.

Matej 17:10-11,

"I učenici Njegovi Ga upitaše: 'Kako književnici govore da Ilija treba da dođe prvo?' Odgovori im Isus i reče im: 'Istina, Ilija će doći prvo i sve obnoviti'."

[Prevod kralja Jakova. Sinod. Prevod: „Ilija mora da dođe prvo i sve uredi. - Prevod]

U Delima, 3:20-21, Petar izjavljuje da će vreme te obnove doći u vreme Gospodnjeg povratka:

I poslaće On vama Isusa Hrista, koji vam je bio propovedan, Koga nebo treba da primi do vremena povratka svega što je Bog govorio ustima svih Svojih svetih proroka od vekova.

[Prevod kralja Jakovaa. Sinod. prev.: „...i neka pošalje On Isusa Hrista, postavljenog za vas, koga je nebo trebalo da primi DO VREMENA ISPUNJENJA SVEGA, što je Bog govorio ustima svih svojih svetih proroka, od postanja sveta. " - Prevod]

Sada, da bi sumirali i konačno otkrili ovu temu, u Malahiji 4 se govori da će Bog poslati Iliju, pre nego što dođe veliki i strašni dan Gospodnji. Ako je Jovan Krstitelj došao u duhu Ilijinom (o čemu svedoči Sveto Pismo), onda moramo pogledati i videti da li je Jovan ispunio dela onog Ilije, koji je trebalo da dođe po Malahijinom proročanstvu. Prvo, postavljam pitanje: Da li je došao veliki i strašni dan Gospodnj, kada je došao Jovan Krstitelj? Odgovor je "ne".

Da li je Jovan sve obnovio? Prema Delima 3:21, možemo reći ne. Da li je, onda, moguće da tek mora da dođe prorok u duhu Ilijinom, koji treba da obnovi sve, neposredno pred dolazak velikog i strašnog dana Gospodnjeg?

U tom slučaju, evo KLJUČA pitanja. Mi treba da čekamo proroka sa Ilijinim duhom, koji mora doći, pre nego što se Gospod vrati. Sveto pismo jasno pokazuje da je to istina. Možda će, u ovom trenutku, neki početi da prihvataju ovu činjenicu, ali će pitati kako prepoznati takvog proroka? Dozvolite mi da vas iskreno pitam: Kakav dokaz, po vama, treba da ima prorok? Po vašem mišljenju, ko treba da ga podržava? Da li biste poverovali da je on bio prorok, da je rimski papa to rekao? Šta da ga je Savet crkava proglasio Božjim prorokom? Da li biste verovali, ako bih ja rekao da je prorok? Vaš bogomdani osećaj vam govori da ništa od ovoga nije relevantan dokaz. Postoji samo jedan način, na koji je Bog uvek bilo šta potvrđivao, i ja ću to sada objasniti.

Biblija je Reč Božija. Sama Biblija kaže da je to Reč Božija. Ona samu sebe potvrđuje. U Otkrivenju, 22:18-19 je pokazano koliko kategorično Biblija izjavljuje da je to - Božija Reč, *"I ja takođe svedočim svima koji slušaju reči proroštva ove knjige: Ako im ko šta doda, Bog će mu dodati pošasti koje su zapisane u ovoj knjizi: I ako ko šta oduzme od reči knjige ovog proročanstva, Bog će oduzeti njegov deo iz knjige života i u svetom gradu, i u onome što je napisano u ovoj knjizi."*

Tako da, ako ne verujete onome što je napisano u Bibliji, svakoj Njenoj reči, ni dodavanjem, ni oduzimanjem od nje, onda vaše ime ne može ostati zapisano u Knjizi života.

Izražavajući se jezikom koji se koristi u 2. Timoteju 3:16, rekao bih da je Biblija vrlo sigurna u sebe:

"Svo Pismo je nadahnuto od Boga i korisno je za poučavanje, za ukor, za ispravljanje, za obuku u pravednosti."

Nigde vam Biblija ne dozvoljava da uzmete samo jedan deo Nje; moraš joj potpuno verovati. U 2 Petrovoj 1:20-21, je napisano,

Znajući pre svega to, da se ni jedno proročanstvo u Svetom pismu ne može rešiti samo od sebe. (Nemamo čak ni pravo da tumačimo ovu Reč u skladu sa našim sopstvenim uverenjima.) Jer nikada proročanstvo nije bilo izrečeno po volji čovekovo, nego su ga izgovarali sveti Božiji ljudi, podstaknuti Duhom Svetim. (Ona, čak, ne pripisuje ljudima priznanje za nošenje te Reči.)

Na taj način, nema drugog dokaza da je Biblija Reč Božija, osim što Biblija tako kaže.

Sada: kada se vrati, hoće li Sin Čovečiji naći veru na zemlji? Da li verujete da je i ovo Reč Božija? Nećete poverovati, ako nemate veru, koja je sama po sebi dar Božiji. Možete se složiti da je Reč potvrđena Rečju, ali vam se čini da je situacija sa prorokom drugačija. U tom slučaju, pogledajmo Mojsija. U Izlasku, 3:13-14, vidimo ko je proglasio Mojsija za proroka, kada je pošao sinovima Izrailjevim:

"I reče Mojsije Bogu: 'Evo, doći ću sinovima Izrailjevim i reći ću im: Bog vaših otaca me posla k vama.'

A oni će mi reći: 'Kako se zove?'

Šta da im kažem?

Bog reče Mojsiju: 'Ja sam Onaj Koji jesam.'

A on reče: 'Onaj koji jeste, posla me k vama.'"

Ko je potvrdio Mojsija? Da li su glasali i složili se da je prorok? Da li je faraon ustao i izjavio da je on prorok, poslat od Boga? Ne, Mojsija je podržavalo to, što mu je Bog rekao, i to je bilo sve na osnovu čega se Mojsije nastavljao kretati. Ali, sećate li se, sinovima Izraela je obećan

izbavitelj. I, nakon što ih je Mojsije izveo iz Egipta i prešao Crveno more, zamolio Boga da ih nahrani prepelicama i manom, primio Deset Zapovesti čudesno uklesanih u kamenu i neprestano im donosio reč Gospodnju, mnogi I DALJE nisu verovali da je bio čovek Božiji. Kako je to moglo biti? Jednostavno zato, što su hteli da neko to potvrdi. Pitali su kako da znaju da je Božija reč dolazila Mojsiju. Posle onoga što su videli, nije trebalo da ostane nikakve sumnje, ali su oni, ipak, sumnjali. Imali su veru u Boga, i u to da On čuva svoju Reč, ali oni, suočeni sa bezbrojnim činjenicama da im je on poslat od Boga, i dalje nisu mogli poverovati da je Mojsije bio Božiji prorok. Oni su, jednostavno, bili slepi.

Sećate li se ko je odobrio Jovana Krstitelja? Hajde da ponovo sve to potpuno razmotrimo, tako da ne ostane nikakve sumnje.

Kada su ljudi pošli da pitaju Jovana ko je on, kao što je navedeno u Jovanu, 1:19, bilo im je poznato proročanstvo iz Malahije 4:5-6. Nema sumnje da su znali i za poruku koja je stigla Jovanovom ocu, pre rođenja njegovog sina, da će izaći u duhu Ilijinom i okrenuti srca očeva ka deci. Tako da mogu biti samo dva razloga zbog čega je Jovan negativno odgovorio na pitanje ljudi da li je on Ilija: Ili su ga pitali da li je on Ilija iz nekog drugog mesta Pisma, koji se ne odnosi na njega, ili on nije znao Reč. Ali, ja mogu da dokažem da je Jovan znao Reč, jer, kada su ga stalno pitali: „Jesi li ti taj prorok?“ Jovan je znao da misle na proroka, kojeg je Mojsije obećao u Ponovljenom zakonu, 18. Tada se njegovo poricanje odnosilo na onog proroka, koji e, kako je Mojsije rekao, biti sličan njemu.

Konačno, u Jovanu, 1:22-23, Jovan je pokazao svoje mesto.

Rekli su mu: „Ko si ti? pa da damo odgovor onima koji su nas poslali: šta ti kažeš za samog sebe?“

Rekao je: "Ja sam glas onoga koji viče u pustinji: poravnajte put Gospodu, kao što reče prorok Isaija."

Jovan je bio dosta dobro upućen u Reč, i znao je da Isaija 40:3 kaže da će doći: „*Glas onoga koji viče u pustinji: pripremite put Gospodu, poravnajte staze Bogu našem u pustinji.*“ Takođe je znao da je u Malahiji 3:1 rečeno: „*Pripremite put preda Mnom*“, kako je rečeno u Isaiji. Međutim, Jovan je negirao da je on Ilija. Znao je da on mora da okrene srca očeva ka deci, jer je njegov otac dobio takvo proročanstvo. Znao je i da je on bio u Ilijinom duhu, tako da je moguće da su ga pitali nije li on Ilija iz Malahije 4, koji treba da obrati srca dece ka očevima, pre dolaska velikog i strašnog dana Gospodnjeg. Naravno, on im je odgovorio „ne“.

Ali, ko je potvrdio Jovana? Ljude je veoma zanimalo ko je on, ali ko je ustao i rekao im to? On je sam rekao ko je on bio, kao što je zabeleženo u Jovanu 1:23,

Rekao je: "Ja sam glas onoga koji viče u pustinji: poravnajte put Gospodnji, kao što je rekao prorok Isaija."

Ko je potvrdio Hrista? Luka 9:18-20 kaže,

"Jednom, kada se On molio na zabačenom mestu, i učenici su bili s Njim, upitao ih je: 'Šta ljudi misle, ko sam ja?' (Sam Isus Hristos je bio zainteresovan da sazna šta su ljudi mislili ko je On.)

Odgovorili su: 'Jovan Krstitelj', a drugi, 'Ilija'; drugi, pak, govore da je jedan od drevnih proroka vaskrsao.

A On ih je pitao: 'Za koga vi kažete da sam ja?' Petar je odgovorio: 'Za Hrista Božijeg.'"

U drugom izveštaju, Isus je odgovorio,

„Nisu ti ovo otkrili telo i krv, nego Otac Moj koji je na nebesima, i na ovoj steni (steni otkrivenja) sagradiću Crkvu svoju, i vrata pakla neće je nadvladati.“ (Matej 16:17)

Ovo nam daje prvi KLJUČ u odgonetanju dokazivanja proroka. On (dokaz) dolazi otkrivenjem, a daje ga onaj prorok, koji potvrđuje samog sebe. Sama Reč Božija se dokazuje kao Reč Božija. Mojsije je sam o sebi izjavio da je on Božiji prorok. Jovan Krstitelj je rekao da je on bio onaj, o kome je Isaija govorio, a Isus je, takođe, poučavao svoje učenike da je On bio Hristos.

Matej, 26:62-64 beleži o patetičnim naporima nevernog sveštenika, da sazna istinu o Isusu Hristu,

"I, ustavši, prvosveštenik Mu reče: 'Zašto ništa ne odgovaraš? Šta svedoče protiv Tebe?' Isus je ćutao.

I prvosveštenik Mu reče: 'Zaklinjem Te Bogom živim, reci nam da li si ti Hristos, Sin Božiji?'

Isus mu odgovori: 'Ti reče'; ak vam kažem: od sada ćete videti Sina čovečijeg gde sedi s desne strane sile i dolazi na oblacima nebeskim.'"

Nevernici, posebno oni na vlasti, hteli su da znaju, ali nisu mogli da veruju u istinu, jer u njihovim srcima nije bilo vere, ili otkrivenja. Marko, 14:60-62, takođe beleži ovu epizodu,

"Tada je prvosveštenik stao u sredinu i upitao Isusa: 'Zašto Ti ništa ne odgovaraš? Šta svedoče protiv Tebe?'

Ali On je ćutao i ništa nije odgovarao. Opet Ga prvosveštenik upita i reče Mu: 'Jesi li ti Hristos, Sin Blaženog?'

Isus reče: 'Ja sam; i videćete Sina čovečijeg gde sedi s desne strane sile i dolazi na oblacima nebeskim.'"

Isus je nekoliko puta javno izjavio, kao što je to On učinio u Jovanu 10:30: „Ja i Moj Otac jedno smo“. Kada je Isus potvrdio Samog Sebe, rekao im ko je, oni su uzeli kamenje da ga kamenuju. Ali, kada je Isus prvi put počeo da se otkriva, pokušavajući da navede ljude da poveruju u to ko je On bio, otkrivamo da je usmeravao njihovu pažnju, ne na ono što je rekao, već na ono što je RADIO, kao u Jovanu 2:23,

"I kada je na praznik Pashe On bio u Jerusalimu, mnogi su, videvši čudesa koja je On činio, poverovali u ime Njegovo."

Kada je Jovan Krstitelj poslao glasnike da pitaju ko je On bio, kao što je zabeleženo u Mateju 11:5, Isus je odgovorio,

"Slepi progledaju i hromi hodaju, gubavi se čiste i gluvi čuju, mrtvi ustaju i dobra vest propoveda se siromasima." [Sinod. prevod: „prosjaci“ -Prev.]

Isus je poslao glasnike da kažu Jovanu da su videli sve to, podrazumevajući da će Jovan znati da su DELA koja je On činio, govorila o Njemu.

U Jovanu, 8:24, Isus kaže,

"Zato sam vam Ja i rekao da ćete umreti u gresima vašim: jer ako ne poverujete da sam to Ja, umrećete u gresima vašim."

Ali, u Jovanu, 10:36-38, evo šta Isus govori,

"Onome li, koga je Otac posvetio i poslao u svet vi govorite: "huliš", jer rekoh: "Ja sam Sin Božiji" "Ako Ja ne činim dela Oca Mojeg, ne verujte Mi; A, ako činim, onda, kada ne

verujete Meni, verujte delima Mojim, da biste saznali i poverovali da je Otac u Meni i Ja u Njemu."

Isus im je rekao da „ako ne verujete u ono što vam Ja govorim, onda verujte tome kakva dela vi vidite kod Mene." Dakle, nema drugog dokaza za proroka Božijeg: PRVO - on će ti reći ko je on. On će znati ko je on. DRUGO, on će obavljati posao za koji je poslat. Eto kako se može razlikovati prorok poslat od Boga.

I onda, ako pre dolaska velikog i strašnog dana Gospodnjeg mora postojati prorok, prorok u Ilijinom duhu, onda e se od njega očekivati određena dela: On će činiti dela kao čovek u duhu Ilijinom. On će okrenuti srca dece njihovim očevima. On će ispuniti Mateja 17:11, gde Isus kaže: „On će sve obnoviti". U nekim prevodima, ovaj odlomak zvuči na sledeći način: „On će ispraviti sve ono što je palo u zabludu."

Deseto poglavlje ove knjige, potpunije osvetljava crkvena doba, od Pavlovih dana do naših dana, međutim, Knjiga Otkrivenja govori o ovom poslednjem dobu, Laodikijskom dobu, da će ono imati GLASNIKA koji će reći da su oni „bezvredni, jadni, siromašni, slepi i goli" i da to ne znaju. Ovaj glasnik se, u Otkrivenju 10:7, pominje kao Sedmi anđeo i tamo se govori da: „...kada on zatrubi, završiće se tajna Božija, kao što je On propovedao svojim slugama prorocima".

Na taj način, postoji jasno definisan POSAO, koji mora da ispuni prorok iz Malahije 4. Iza njega neće stajati denominacija. Većina se neće slagati sa njim, ali će on znati ko je on. On će poznavati Reč, i činiće dela koja govore o njemu u Svetom pismu. Biće onih koji će ga videti i neće poznati, ali će biti takođe i onih koji imaju isti duh kao i oni koji su primili Isusa po Njegovim delima, govoreći u Jovanu 7:31: „Kada dođe Hristos, hoće li više učiniti znakova, nego koliko je Ovaj učinio?"

Ali, kada taj prorok iz Malahije 4 dođe sa duhom Ilijinim, da sve obnovi i dovrši tajnu Božiju, svet će biti nedostojan njega, isto kao što ovi nisu bili dostojni drevnih proroka. Većina ljudi će biti sklona da budu religiozni i da zastupaju svoja prava, tako da će biti slepi za posetu. Taj čovek će doći da čini samo dobro.

On će doći ispunjavajući Pismo, noseći poruku izabranima, Hristovoj Nevesti, ali će ga verske vođe zamrzeti. Oni će manifestovati isti onaj duh, kao i oni koji su stajali u podnožju krsta i govorili: „Druge je spasao, a sebe ne može spasiti". Svaki pokret tog proroka, biće usmeren na službu čovečanstvu, ali će, ipak, biti kritikovan, pogrešno shvaćen i odbačen, zbog njegovih učenja. Prorok naznačen još od utrobe svoje majke, kakvi su bili i svi proroci, njegov dolazak će najaviti drugi Dolazak Gospoda Isusa Hrista, i on će doći u duhu Ilijinom.

www.believersnewsletter.org

Email info.bnl.ministries@gmail.com